

זד שמאל, ושתי זרועות ושתי
שוקים וגוף, שהם חמש
שעולים י"ה.

אמר לו רועה הנאמן, ברוך
אתה לאם העליונה, אבל הי"ה
הזה שם לי"ה ה', משום מטה
האלהים, שהוא ו'. ואמר, ודאי
כך הוא. אמר לו רועה הנאמן,
המנוחה הקדושה, לחזק את
דבריך, שמראה הוא לימין,
חשוב במראה, שנאמר בו (במדבר יב)
י' במראה אליו אתודע. ותמצא
מאתים ארבעים ושמונה,
שעולה בחשבון אברהם. אמר
המנוחה הקדושה, בהתחלה
נראה לך מראה זה שנאמר בו
במראה אליו אתודע, ולאחר
שאמרת (שמות ג) אסרה נא ואראה
את המראה הגדל הזה, שהזכיר
בו חמש פעמים הסנה - כעת
התגלה לך המראה הזה
במאתים ארבעים ושמונה
מצוותיו, שהם בחמשה חמשי
תורה. קם רועה הנאמן ונשקו
וברכו.

אמר לו המנוחה הקדושה,
המראה הזה לפעמים הוא באות
ה' - המראה הגדל, ולפעמים
הוא באות ב' - במראה אליו
אתודע, ולפעמים במ"ם - (יחזקאל
א) ממראה מתניו ולמטה,
ולפעמים בכ' - כמראה אדם
עליו, ולפעמים בו' - (שמות כד)
ומראה כבוד ה', ולפעמים
למראה. לא היה לו להיות
תוספת אות כלל חוץ מב',
מבמראה. אלא ודאי המראה
הזה כלול הוא מעשר ספירות,
וכל אות מראה ספירה שלה,
כמו כמראה באות כ' מראה על
פתר, וכך שאר האותיות, כל
אחת מראה על ספירה שלה.
ולא צריך פאן להאריך, ולחכם
ברמיזה.

שמואל, ותריין דרועין ותריין (דף ר"פ ע"ב) שוקין
וגוף, דאינון חמש דסלקין י"ה.

אמר ליה רענא מהימנא, בריך אנת לאמא
עלאה. אבל האי י"ה שויא לי"ה ה',
בגין מטה האלהים, דאיהו ו'. ואמר ודאי
הכי הוא. אמר ליה רענא מהימנא, בוצינא
קדישא, לאתתקפא מלין דילך, דמראה איהי
לימינא, חשוב במראה דאתמר ביה (במדבר יב)
במראה אליו אתודע, ותשפח מאתן ותמנא
וארבעין, דסליק בחשבון אברהם. אמר
בוצינא קדישא, בקדמיתא אתחזי לך האי
חיזו, דאתמר ביה במראה אליו אתודע.
ולבתר דאמרת, (שמות ג) אסרה נא ואראה את
המראה הגדול הזה. דאדפיר ביה ה' זמנין
הסנה. כען אתגלייא לך חיזו דא, במאתן
ותמנא וארבעין פקודין אליו, דאינון
בחמשה חומשי תורה. קם רענא מהימנא,
ונשיק ליה, ובריך ליה.

אמר ליה בוצינא קדישא, האי מראה, לזמנין
איהו באות ה' המראה הגדול. ולזמנין
איהו באות ב', במראה אליו אתודע. ולזמנין
במ"ם, (יחזקאל א) ממראה מתניו ולמטה.
ולזמנין בכ' (שם) כמראה אדם עליו. ולזמנין
בו', (שמות כד) ומראה כבוד יי'. ולזמנין למראה.
לא הוה ליה למהוי תוספת את כלל, בר ב'
מן במראה. אלא ודאי, האי מראה כלילא
איהי מעשר ספירן, וכל את אחזי ספירה
דילה, כגון כמראה באות כ', אחזי על פתר,
והכי שאר אתוון, כל חד אחזי על ספירה
דילה. ולא צריך לארכא הכא, ולחפימא
ברמיזא.